

MIJN JAREN IN DE GENERALE DIAKONALE RAAD (GDR)

De landelijke raad voor het diaconaat van de Nederlandse Hervormde Kerk (NHK) heeft gedurende veertien jaren een belangrijke rol gespeeld in mijn leven. Het diaconaat trok me. In de oorlogsjaren heb ik al jong om mij heen veel armoede gezien en toen al vatte het belang van sociale gerechtigheid post bij mij.

In 1971 verruilde ik mijn lidmaatschap van de Raad voor de herderlijke zorg voor dat van de GDR.

Deze raad bestond uit een fors aantal leden van diverse modaliteit en visie. De raad kende voorzitters van formaat, zoals de bekende CHU-voorman A.D.W. Tilanus. Opvallende leden kwamen uit de hoek van de PvdA en geen kleintjes ook, zoals de gedeputeerde uit Zuid-Holland mevr. Stien de Ruyter – de Zeeuw en voorzitter Mieke van der Wal, burgemeester van Geldermalsen en later voorzitter van Het Dorp in Arnhem. Zij kozen na de oorlog voor de ‘Doorbraak’ en sloten zich aan bij de PvdA, maar ook bij de protestantse werkgroep van die partij.

De staf van de raad werd gevormd door Ds. Lu Alons en Mr. Everard Gerritsen. Alons werd opgevolgd door Dr. P. A. C. Douwes, een door en door diaconaal denkend mens.

Van al deze mensen heb ik veel geleerd. Het was de tijd van sterke maatschappelijke betrokkenheid en zelfs ‘politieke prediking’. Het vormingswerk van o.a. ‘Kerk en Wereld’ speelde daarbij een grote rol, evenals

de opleiding 'De Horst'. Ik kon mij daar maar gedeeltelijk in vinden en gaf, zij het op milde toon, nogal eens wat tegengas, zoals in een referaat 'Sociaal Actief Diakonaat' op een zomerconferentie van diakenen.

De sociale academie De Horst radicaliseerde zodanig, dat ik meedeed met de oprichting van een nieuwe, christelijke geïnspireerde academie. Dat werd de G.S.A 'De Vijverberg' in Ede.

Tot mijn verrassing werd ik in 1980 gevraagd voorzitter van de GDR te worden als opvolger van Mieke van der Wal. In die hoedanigheid kreeg ik heel wat contacten in de synode omdat je als voorzitter adviseur van de generale synode was. Mijn 'netwerk' groeide flink...

Uiteraard verdiepte ik mij in die jaren intensief in het praktische diaconaat, maar ook in veel lectuur. Ik schreef zelf ook geregeld bijdragen over diaconaat in verscheidene kerkelijke bladen, evenals in het losbladige "Handboek voor het Diakonaat" dat de NHK uitgaf.

Toen ik in 1985 scriba van de PKV Gelderland werd moest ik aftreden. Ik denk nog steeds met dankbaarheid aan mijn 'diaconale tijd' terug.

In mijn jaren verhuisde het kantoor van de GDR van het gebouw aan de Maliesingel in Utrecht naar het landgoed De Horst in Driebergen. Aan de vele moderamenvergaderingen bewaar ik vanwege de onderlinge band en de sfeer de beste herinneringen. We dachten vaak verschillend, maar stonden samen op de bres voor het diaconaat van de kerk.

Mijn opvolger werd Ab Gijsbers. Hij was mijn voorzitter bij "De Overwaard" in Gorkum. Ik heb toen veel geleerd van zijn stijl van voorzitten.